

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyně Mgr. Lucií Vítkovou v právní věci

žalobce: **MUDr. M. B. Ph.D.**, narozen [redacted]
bytem [redacted]
zastoupen advokátem **Mgr. Pavlem Mollerem**,
se sídlem Praha 1, Haštalská 27,

proti

žalované: **Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti**, IČ: 000 25 429,
se sídlem Praha 2, Vyšehradská 424/16,
jednající Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových
se sídlem Praha 2, Rašínovo nábř. 42,

o zaplacení 237.000 Kč s přísl.

t a k t o :

- I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku ve výši 40.000 Kč, a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Zamítá se žaloba, aby žalovaná byla povinna zaplatit žalobci částku 197.000 Kč.
- III. Žalovaná je povinna zaplatit náhradu nákladů řízení ve výši 30.798 Kč k rukám zástupce žalobce, Mgr. Pavla Mollera, advokáta, a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Hladíková.

Odůvodnění

1. Podanou žalobou se žalobce domáhal přiznání náhrady nemajetkové újmy z titulu nezákonného trestního stíhání vedeného před Obvodním soudem pro Prahu 7 pod sp. zn. [REDAKCE] v celkové výši 297.000 Kč. Uváděl okolnosti trestního stíhání zahájeného proti jeho osobě 12. 12. 2016 pro skutek, který byl kvalifikován jako přečin křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku dle ust. § 346 odst. 1 tr. zák., průběh daného řízení s tím, že toto skončilo zproštění obžaloby žalobce rozhodnutím Obvodního soudu pro Prahu 7 z 29. 5. 2017, které nabylo právní moci 28. 6. 2017. Žalobce v příčinné souvislosti s nezákonným vedením trestního řízení proti jeho osobě při stanovení žádané výše zadostiučinění za nemajetkovou újmu přihlédl k povaze trestní věci, délce trestního řízení a především popsal následky způsobené trestním řízením v jeho osobnostní sféře, když v předmětné době vystupoval jako renomovaný soudní znalec uznávaný širokou odbornou veřejností, avšak zahájení trestního stíhání pro přečin křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku, a to zcela nedůvodně a nezákonně, významně zasáhlo do profesní cti a pověsti žalobce. Tento byl nucen ukončit znaleckou činnost, řízení taktéž negativně zasáhlo do psychiky žalobce, když trpěl obrovským stresem ohledně výsledku trestního řízení jakožto osoba bezúhonná, a dále popisoval zásahy do soukromého, rodinného a profesního života. Především uváděl, že v důsledku vedení trestního stíhání byl odvolán z poradního sboru [REDAKCE] bylo mu zakázáno podílet se na ústavních znaleckých posudcích. Zahájení trestního stíhání byl nucen oznámit i svému nadřízenému po fakultní linii, [REDAKCE] [REDAKCE] Svůj nárok žalobce u žalované předběžně uplatnil dne 27. 12. 2017, v době podání žaloby však na nárok ničeho hrazeno nebylo.
2. Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby v plném rozsahu, nespornou skutečností učinila předběžně uplatnění nároku žalobce u žalované z titulu nezákonného rozhodnutí v řízení vedeném před Obvodním soudem pro Prahu 7, pod sp. zn. [REDAKCE] dne 27. 12. 2017 ve výši 297.000 Kč s tím, že žalovaná následně na náhradě nemajetkové újmy vyhověla žalobci částečně, a to ve výši 60.000 Kč 23. 8. 2018, kdy vydala své stanovisko. Pokud jde o odpovědnostní titul, tento žalovaná nesporeovala, při určení výše zadostiučinění pak vycházela z částky 10.000 Kč za měsíc trvání daného nezákonného trestního stíhání žalobce, co do zbytku požadovaného zadostiučinění pak žádala žalobu zamítnout.
3. K procesnímu návrhu žalobce bylo řízení co do zaplacené částky ve výši 60.000 Kč žalovanou zastaveno usnesením dne 11. 12. 2018. Předmětem řízení tak zůstal sporný zbytek nároku na zadostiučinění za nemajetkovou újmu z titulu nezákonného rozhodnutí ve výši 239.000 Kč.
4. Mezi účastníky bylo učiněno nesporným uplatnění nároku žalobce na náhradu nemajetkové újmy podle zák. č. 82/98 Sb. u žalované dne 27. 12. 2017 ve výši 297.000 Kč z titulu nezákonného trestního stíhání žalobce v řízení vedeném u Obvodního soudu pro Prahu 7 pod sp. zn. [REDAKCE] [REDAKCE] a dále částečná úhrada žalovanou ve výši 60.000 Kč stanoviskem žalované z 23. 8. 2017.
5. Mezi účastníky zůstala spornou výše přiměřeného zadostiučinění z tvrzeného odpovědnostního titulu. Ke sporným skutečnostem soud prováděl dokazování listinnými důkazy, taktéž pak výslechy svědků, ze kterých má soud za prokázané následující skutečnosti: Z lékařské zprávy, vyhotovené Kardiologií Palmovka, s. r. o. na žalobce z 13. 11. 2017 má soud za zjištěno, že žalobce byl dlouhodobě na oddělení kardiologicky sledován pro závažnou arteriální hypertenzi a poruchu lipidového metabolismu, když onemocnění vyžaduje dlouhodobá režimová opatření a kombinovanou hypertenzní medikací, nález pak, dle lékařů, se objektivně zhoršil s ohledem na

vleklou stresovou situaci. Z dopisu zasílaného Městskému soudu v Praze ke spisové značce Spr. [REDAKCE] ze dne 25. 7. 2017 má soud za prokázáno, že žalobce informoval JUDr. Věru Hnaníčkovou pověřenou vedením agendy znalců a tlumočnicků u Městského soudu v Praze, že mu bylo ukončeno pozastavení jeho znalecké činnosti, bere zpět odvolání, které podal dne 1. 6. 2017 proti rozhodnutí z 25. 5. 2017. Z odvolání zasílaného žalobcem 19. 6. 2017 k Ministerstvu spravedlnosti prostřednictvím Městského soudu v Praze k č. j. Spr. [REDAKCE] má soud za zjištěno, že žalobce podával odvolání proti rozhodnutí o zastavení práva vykonávat činnost znalce 25. 5. 2017, když obdržel rozhodnutí předsedy Městského soudu v Praze z tohoto dne o zastavení práva vykonávat činnost znalce, a to dne 5. 6. 2017, a uváděl aktuální okolnosti vedení trestního stíhání u Obvodního soudu pro Prahu 7. Z karty znalce ze dne 17. 7. 2017, pořízené na serveru www.justice.cz má soud za zjištěno, že znalecká činnost žalobce byla v této době pozastavena, znalec byl zapsán pro obor zdravotnictví, odvětví [REDAKCE]

[REDAKCE] Z dopisu Městského soudu v Praze, konkrétně JUDr. Věry Hnaníčkové z 2. 5. 2017 zasílaného žalobci ve věci oznámení o zahájení řízení z moci úřední podle ust. § 46 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb. k č. j. Spr. [REDAKCE] má soud za prokázáno, že žalobci bylo oznamováno zahájení řízení ve věci pozastavení práva výkonu znalecké činnosti podle § 20 odst. 1 písm. a) zák. č. 36/67 Sb., o znalcích a tlumočnících, s ohledem na rozhodnutí o zahájení trestního stíhání pro spáchání trestného činu křivá výpověď a nepravdivého znaleckého posudku u Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 7, včetně návazného zamítnutí stížnosti proti podanému usnesení. Z dopisu ze dne 17. 7. 2017 zasílaného Městským soudem v Praze JUDr. Věrou Hnaníčkovou, pověřenou vedením agendy znalců a tlumočnicků žalobci, má soud za zjištěné, že bylo sdělováno žalobci, že v návaznosti na rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 7 z 12. 6. 2017, který nabyl právní moci 28. 6. 2017, bylo tímto dnem pozastaveno vykonávání znalecké činnosti, o které rozhodl předseda soudu rozhodnutím z 25. 5. 2017. Z lékařské zprávy z 21. 1. 2019 zpracované na žalobce Kardiologií Palmovka, s. r. o. má soud zjištěno, že v roce 2017 pro vleklou stresovou situaci byl žalobce následně hospitalizován [REDAKCE]

[REDAKCE] s hospitalizací cca 7 týdnů. Dlouhodobý pobyt na lůžku vedl ke snížení svalové síly obou dolních končetin, nyní chodí s francouzskými holemi a jeho stav se postupně vrací k normě. Ze sdělení Městského soudu v Praze ke sp. zn. Spr. [REDAKCE] ze dne 16. 8. 2019 vyplývá, že v návaznosti na dotaz zdejšího soudu [REDAKCE] potvrzoval, že žalobce je aktuálně členem poradního sboru [REDAKCE]

6. Z podstatného obsahu spisu **Obvodního soudu pro Prahu 7, sp. zn. [REDAKCE]** má soud zjištěn tento průběh řízení: Usnesením č. j. [REDAKCE] z 12. 12. 2016, vydaným Policií ČR, Obvodním ředitelstvím Praha I., službou kriminální policie a vyšetřování, odboru obecné kriminality, 5. odd. obecné kriminality, bylo zahájeno trestní stíhání dle § 160 odst. 1 tr. ř. osoby žalobce jako obviněného ze spáchání trestného činu křivá výpověď a nepravdivý znalecký posudek dle ust. § 346 odst. 1 tr. zák., proti provedenému usnesení byla podána 28. 12. 2016 stížnost, která byla následně usnesením Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 7 pod sp. zn. [REDAKCE] ze dne 8. 6. 2017 zamítnuta pro její nedůvodnost, dle ust. § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř. Ve věci byl zpracován znalecký posudek dne 19. 1. 2017 primářem MUDr. Jiřím Hladíkem, 4. 1. 2017 byl proveden výslech obviněného, opatřením ze 17. 6. 2016 přibrán znalecký ústav [REDAKCE] a následně zpracován znalecký posudek č. [REDAKCE] ze dne 4. 8. 2016. Z dopisu ze dne 16. 3. 2017 adresovaného Policií ČR JUDr. Věře Hnaníčkové, pověřené vedením agendy znalců a tlumočnicků, má soud za zjištěno, že tato odpovídala na dotaz 3. 3. 2017, kdy uvedla, že žalobce byl jmenován znalcem pro odvětví [REDAKCE]

do evidence znalců soudu byl převeden v důsledku změny bydliště v roce 2001. Nebylo zjištěno z osobního spisu znalce, že by někdy žádal o jmenování znalcem z odvětví [REDAKCE]. Z opisu z evidence přestupků má soud za zjištěno, že žalobce nebyl evidován v evidenci přestupků, taktéž má negativní záznam v evidenci rejstříku trestů fyzických osob. Z podané obžaloby 26. 4. 2017 se podává podání obžaloby k Obvodnímu soudu pro Prahu 7 Obvodním státním zastupitelstvím pro trestný čin křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 1 tr. zák., hlavní líčení bylo nařízeno na den 29. 5. 2017. Žalobce předložil znalecký posudek z oboru [REDAKCE] č. [REDAKCE], zpracovaný [REDAKCE], z protokolu o hlavním líčení u Obvodního soudu pro Prahu 7 z 29. 5. 2017 vyplývá výslech obžalovaného, čtení listin a následné vyhlášení rozsudku, jímž byl žalobce dle ust. § 226 písm. a) tr. ř. zproštěn obžaloby. Rozsudek nabyl právní moci 28. 6. 2017.

7. Z výslechu svědka S [REDAKCE] B [REDAKCE] syna žalobce, soud má za zjištěno, že tento o trestním stíhání svého otce věděl, šlo o velkou rodinnou událost, rodina s ním trestní stíhání prožívala. K osobě žalobce uvedl, že žalobce působil jako soudní lékař - znalec, vysokoškolský pedagog, primář [REDAKCE], a to jako velmi renomovaný a zkušený znalec a celou situaci velmi těžce nesl. Uváděl okolnosti podání znaleckého posudku, za který byl následně jeho otec stíhán, celé vedení trestního stíhání otec nesl jako obrovskou křivdu, neboť s policií dlouhodobě spolupracuje na pitvách, vraždách, a taktéž je povolán k zpracování znaleckých posudků, jde o vědeckého pracovníka, který publikuje a ohledně soudního lékařství přednáší na [REDAKCE]. Vedení nezákonného trestního stíhání pak bylo vnímáno jako velký zásah do osobnostních práv, usnesení o zahájení trestního stíhání bylo sděleno před Vánoci, a i přes podání stížnosti následně trestní stíhání pokračovalo. Pocity svého otce svědek popisoval jako zhroucení celého kariérního života, který vybudoval, kdy vychoval mnoho soudních lékařů, kteří aktuálně fungují jako znalci, byl vyslýchán jako zločinec na policii, odvezen eskortou, byly mu odebírány otisky prstů, stěry a došlo k zanešení těchto výsledků do policejních databází, které jsou archivovány, včetně DNA. Veškeré tyto úkony pak otec vnímal jako velké ponížení. Svědek vzpomínal, že při odběru otisků v Bartolomějské ulici jeho otec potkal komisaře Vedrala, se kterým dlouhodobě spolupracuje na násilné trestné činnosti, musel mu uvést okolnosti svého pobytu, tento jej osobně znal, neboť mu zadával stovky posudků. Po tomto setkání pak přišel otec domů zcela zničený, neboť celou situaci vnímal jako velkou ostudu. Otec, kromě své činnosti vysokoškolského učitele, primářství v nemocnici a znalecké činnosti, byl součástí poradního sboru [REDAKCE] byl tedy jedním z těch, kdo rozhoduje, zda někdo dostane znalecké razítko či nikoliv. Při zahájení trestního stíhání pak svědek popisoval, že otec musel uvést jeho trestní stíhání, následně jeho znalecká činnost byla přerušena, taktéž o zahájení trestního stíhání musel informovat předsedu krajského soudu a svého zaměstnavatele, ředitele nemocnice, zároveň pak informovat soudce, kteří jej ustanovovali v trestních řízeních. Trestní stíhání pak, dle svědka, dramaticky ovlivnilo i vývoj zdravotních problémů, které již v té době byly vážné, následně se velmi zdramatizovaly, neboť se otec nacházel ve stresu, nespál, očekával písemnosti ze státního zastupitelství a celé trestní stíhání těžce nesl, neboť jej cítil jako denohestaci a křivdu. Svědek dále uváděl, že otec měl pozastaven výkon znalecké činnosti. Pokud jde o zdravotní komplikace, svědek uváděl, že již v minulosti s ohledem na obezitu a stáří měl otec zdravotní problémy, vážně onemocněl s páteří, následně byl hospitalizován, dostal sepsi, neboť organizmus byl oslaben stresem a až následně po vážných zákrocích se ze zdravotních problémů dostal. Uváděl, že cca 6 měsíců byl zcela mimo domov v péči lékařů, nemohl se postavit na nohy, celkově ochabl a ač byl bývalým sportovcem, jeho zdravotní problémy byly v podstatě fatální. Pokud jde o hospitalizaci otce, uváděl listopad

2017, krátce po skončení trestního stíhání. Svědek dále potvrdil, že psychiatra jeho otec nevyhledával. Pokud jde o postoj rodinných příslušníků, svědek potvrdil, že její rodina podporovala, pro rodinu však celé vedení trestního stíhání bylo i tak velmi těžké, nedošlo ke zpřetrhání žádných rodinných vztahů. Pokud jde o zásahy do finanční sféry, tyto svědek potvrzoval, a to především s ohledem na nemožnost výkonu znalecké činnosti otce, neboť znalecká činnost byla stěžejním zdrojem jeho příjmů. Taktéž uváděl, že jako primář oddělení [REDAKCE] neboť měl pozastavenou znaleckou činnost a na [REDAKCE] situace proto byla velmi absurdní. Pokud jde o ukončení trestního stíhání a návrat žalobce zpátky do jednotlivých profesních aktivit, svědek toto potvrdil, uváděl, že zaměstnání jej v podstatě drží při životě, jeho zdravotní problémy se zlepšily, ač neustále chodí o berlích. Bez nich je v podstatě imobilní. Svědek dále potvrdil změnu vztahů s okolím v průběhu trestního stíhání žalobce, neboť v době jeho vedení slavil [REDAKCE] narozeniny a řešil, koho z přátel, s ohledem na trestní stíhání, může pozvat, za trestní stíhání se velmi styděl. Nechtěl vystavovat své přátele tomu, že se budou vyskytovat na jedné oslavě s osobou trestně stíhanou.

8. Z výslechu svědkyně MUDr. R. [REDAKCE] H. [REDAKCE] má soud za zjištěno, že tato se zná s žalobcem po dobu cca 17 let z [REDAKCE] neboť v něm také působí. Uvedla, že o trestním stíhání byla na [REDAKCE] ze strany žalobce informována, neboť zde je pouze omezení okruhu 6 až 7 znalců, a uvedla, že poradní sbor je arbitrem pro spory nebo řízení týkající se pochybností ve znalecké činnosti. Funkci v poradním sboru uváděla jako prestižní funkci, kde působí cca 6 znalců z oboru [REDAKCE] nejde o funkci placenou, avšak o funkci, kde hodnotí a kritizují práci ostatních, tedy funkci akademickou. Svědkyně taktéž věděla o pozastavení znalecké činnosti žalobce, uváděla, že trestní stíhání zasáhlo naprosto fatálně žalobce v rovině profesní i zdravotní, popisovala žalobce jako uznávaného odborníka v cizině i v České republice, uváděla následně zásadní zásahy trestního stíhání do jeho psychiky a zdravotního stavu, kdy je aktuálně v podstatě v invalidním septickém stavu. Svědkyně se taktéž vyjadřovala k naprosto fatální dehonestaci osoby žalobce v důsledku vedení trestního stíhání, když odešel z akademické roviny, z fakulty i z primariátu byl odejit, což ho zničilo osobně i profesně. Pokud jde o jí samotnou i kolegy uvedla, že naprosto žalobci věřili, neboť jej po dlouhou dobu znali jako osobnost. Uvedla, že před trestním stíháním došlo ke smrti jeho manželky, kdy se mu začal horšit jeho zdravotní stav. Dle přesvědčení svědkyně žádná finanční částka nemůže odčinit újmu, kterou žalobce v důsledku vedení trestního stíhání pocítil. Svědkyně uvedla, že žalobce působil jako [REDAKCE], taktéž jako učitel na fakultě, a byl velkou autoritou, hodnotil i velké kauzy na [REDAKCE] kam byl povolán za českou sféru, jako znalec přednášel.
9. Z výslechu svědkyně JUDr. V. [REDAKCE] H. [REDAKCE] má soud za zjištěno, že jde o osobu, která působila u [REDAKCE] a žalobce zná jako člena odborné znalecké komise [REDAKCE]. Uváděla okolnosti oznámení skutečností zahájení a následného vedení trestního stíhání proti žalobci u Městského soudu v Praze, když citovala ze znaleckého spisu vydání rozhodnutí o pozastavení práva výkonu znalecké činnosti z 25. 5. 2017, proti kterému bylo podáno odvolání a následně vzato ze strany žalobce zpět, protože v mezidobí bylo rozhodnuto tak, že byl obžaloby zproštěn a následně bylo tedy ukončeno pozastavení znalecké činnosti. Konkrétně znalecká činnost byla pozastavena v období od 5. 6. 2017 do 28. 6. 2017. Aktuálně žalobce opět funguje jako znalec. Svědkyně potvrdila, že žalobce zná po dobu cca 30 let, uváděla, že byl vždy aktivním znalcem, ochotně vyhověl, když bylo potřeba, žalobce zná z jeho pracovního poměru. Svědkyně se nedovedla vyjádřit k případným zdravotním problémům, změnám chování žalobce v důsledku vedení trestního stíhání, uvedla však, že aktuálně má za to, že žalobce je dlouhodobě nemocen a tedy jej pro případné konzultace už tolik nevyhledává. Svědkyně potvrdila, že k pozastavení

znalecké činnosti dochází vždy podle § 20 zák. o znalcích v případě zahájení trestního stíhání proti osobě pro úmyslný trestný čin, zde byla pozastavena činnost na dobu necelého 1 měsíce. Svědkyně potvrdila, že neví o tom, že by se o trestním stíhání žalobce v širší veřejnosti jakkoliv hovořilo, skutečnost znala od samotného žalobce, uváděla výjimečnou pověst žalobce, proto taktéž žalobce vystupoval v odborné skupině [REDAKCE], byl považován za výjimečného odborníka a taktéž uváděla fantastickou spolupráci s žalobcem, když nikdy nikoho neodmítl, byl ochoten vždy rádně a včas splnit své povinnosti. Mezi soudci pak měl velmi dobré renomé.

10. Soud zamítl další návrhy na doplnění dokazování účastnickým výsledkem žalobce s ohledem na jeho nepříznivý zdravotní stav, výsledkem svědkyně K [REDAKCE] P [REDAKCE] s ohledem na již provedený výsledek svědků, případně vyžádáním si aktuálních lékařských zpráv, a to s ohledem na již provedené dokazování lékařskými zprávami. Pro nadbytečnost a nutnost zachování ekonomie řízení soud s ohledem na rozsah dokazování tyto důkazy zamítl.
11. Na základě provedeného dokazování soud činí tento závěr o skutkovém stavu věci: Proti žalobci bylo zahájeno trestní stíhání 12. 12. 2016 pro skutek, který byl kvalifikován jako přečin křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku dle § 346 odst. 1 tr. zák., pravomocně byl žalobce obžaloby zproštěn dle ust. § 226 písm. a) rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 7, č. j. [REDAKCE] [REDAKCE], rozhodnutí nabylo právní moci 28. 6. 2017. V období od 5. 6. 2017 do 28. 6. 2017 byla žalobci pozastavena znalecká činnost u [REDAKCE]. Žalobce působil jako renomovaný soudní znalec, vysokoškolský pedagog, primář oddělení [REDAKCE]. V důsledku vedení trestního stíhání proti žalobci, s ohledem na přečin, který mu byl kladen za vinu, došlo k výraznému zásahu do osobnostních práv žalobce, především pokud jde o profesní čest a pověst žalobce, zhoršení započatých zdravotních problémů žalobce vedoucích až k hospitalizaci, k poklesu jeho příjmů souvisejících s pozastavením znalecké činnosti. Žalobce uplatnil u žalované svůj nárok na přiměřené zadostiučinění za nemajetkovou újmu z titulu nezákonného trestního stíhání dne 27. 12. 2017, stanoviskem z 23. 8. 2018 žalovaná částečně nároku žalobce vyhověla a vyplatila mu finanční plnění v částce 60.000 Kč.
12. Podle § 1 odst.1 zák. č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (dále jen "OdpŠk"), stát odpovídá za podmínek tímto zákonem za škodu, způsobenou při výkonu státní moci.
13. Podle § 5 písm. a) OdpŠk stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu, která byla způsobena rozhodnutím v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním.
14. Podle § 7 OdpŠk právo na náhradu škody, způsobené nezákonným rozhodnutím, mají účastníci řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda.
15. Podle § 8 odst. 1 OdpŠk nárok na náhradu škody, způsobené nezákonným rozhodnutím, lze, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud, který rozhoduje o náhradě škody, vázán.
16. Podle § 31a OdpŠk odst 1, bez ohledu na to, zda bylo nezákonným rozhodnutím nebo

nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Podle odst. 2 zadostiučinění se poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno hradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo.

17. Na základě provedeného dokazování a právního posouzení věci soud zjišťoval, zda-li jsou v daném případě kumulativně splněny tři základní předpoklady pro náhradu zadostiučinění, které žalobce žádal, a to existence odpovědnostního titulu, v tomto případě nezákonného rozhodnutí, příčinné souvislosti a vzniku a výše újmy. Žalobce prokázal, že proti němu bylo zahájeno a následně vedeno nezákonné trestní stíhání po dobu 6 měsíců od 12. 12. 2016 do 28. 6. 2017, když jako renomovaný znalec byl stíhán pro skutek, který byl kvalifikován jako přečin křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle ust. § 346 odst. 1 tr. zák. a následně rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 7 z 29. 5. 2017 (který nabyl právní moci 28. 6. 2017), vydaného pod sp. zn. [REDAKCE] podle § 226 písm. a) tr. ř. obžaloby zproštěn.
18. Žalobce splnil před podáním žaloby podmínky ust. § 14 a 15 OdpŠk, když svůj nárok předběžně u žalované uplatnil jako nárok na přiměřené zadostiučinění z titulu nezákonného vedení trestního stíhání proti jeho osobě v celkové částce 297.000 Kč, když výši nároku odůvodnil, žalovaná pak na jeho nárok hradila až po uplynutí lhůty 6 měsíců od uplatnění nároku žalobce u žalované, a to částečnou úhradou částky 60.000 Kč, kterou seznala jako důvodnou při shledání existence odpovědnostního titulu a příčinné souvislosti. Soud vycházel z provedeného dokazování předmětným přílohovým trestním spisem, taktéž potom k posouzení otázek intenzity zásahů do osobnostních sfér žalobce vycházel z dalších listinných důkazů, především lékařských zpráv, zpráv Městského soudu v Praze, pokud jde o pozastavení znalecké činnosti, a taktéž pak z výpovědí svědků, ať syna žalobce, tak spolupracovníků žalobce, kteří se vyjadřovali k vedení trestního stíhání žalobce a k povaze zásahů do jednotlivých osobnostních sfér.
19. Provedeným dokazováním pak bylo prokázáno, že ve věci je dán odpovědnostní titul podle ust. § 5 písm. a) OdpŠk, tedy nezákonné rozhodnutí, když žalobce byl obžaloby zproštěn, přičemž v příčinné souvislosti s vedením trestního stíhání žalobce pak bylo prokázáno, že došlo k zásahu do několika osobnostních sfér žalobce. Soud poukazuje na ustálenou judikaturu Nejvyššího soudu sp. zn. 30 Cdo 2813/2011, dle kterého zadostiučinění za nemajetkovou újmu způsobenou trestním stíháním, které neskončilo pravomocným odsuzujícím rozsudkem, se poskytuje podle § 31a odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb., jenž je normou s relativně neurčitou hypotézou, která není stanovena přímo právním předpisem, a jenž tak přenechává soudu, aby podle svého uvážení v každém jednotlivém případě vymezil sám hypotézu právní normy ze širokého, předem neomezeného okruhu okolností. Soudy při stanovení formy či výše zadostiučinění vychází především z povahy trestní věci, též z délky trestního stíhání a především dopadů trestního stíhání do osobnostní sféry poškozené osoby. Nezákonným rozhodnutím o zahájení trestního stíhání (§ 8 odst. 1 a 2 zákona č. 82/1998 Sb.) je porušeno právo obviněného nebýt stíhán jinak než z důvodů a způsobem, který stanoví zákon, garantované článkem 8 odst. 2 Listiny základních práv a svobod (srovnej rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 30 Cdo 1771/2014). Při důsledném respektování presumpce neviny představuje každé trestní řízení významný zásah do soukromého a osobního života trestně stíhaného a negativně se dotýká jeho cti a dobré pověsti. Takový zásah je o to intenzivnější, prokáže-li se následně, že se skutek, z něhož byl jednotlivec obviněn a obžalován, nestal, případně nebyl trestným činem (srovnej rozhodnutí Ústavního soudu sp. zn.

IV. ÚS 3193/10).

20. V projednávaném případě především soud poukazuje na významný zásah do cti a pověsti žalobce, především s ohledem na post žalobce, který ve svém věku a s ohledem na svou profesní minulost, zastával funkci renomovaného znalce, jehož znalecká činnost byla po určitou dobu (konkrétně od 5. 6. 2017 do 28. 6. 2017) pozastavena. Žalobce taktéž působil jako dlouholetý vysokoškolský pedagog a primář oddělení [REDAKCE]. Dle výsledku svědků pak bylo prokázáno, že žalobce je znalcem skutečně významným, který s ohledem na svou profesní minulost a odbornost, včetně jazykové vybavenosti, je často volán i v rámci mezinárodní spolupráce k řešení případů v zahraničí, kde reprezentuje Českou republiku, proto lze dospět k závěru, že trestní stíhání v souvislosti s jeho znaleckou činností znamenalo fatální zásah do jeho osobnostní sféry, poškození cti a profesní odbornosti. Vedení trestního stíhání, ač probíhalo po dobu nepříliš dlouhou, cca 6 měsíců, se významně podepsalo na profesní kariéře žalobce, jak zhodnotili všichni vyslechnutí svědci, když žalobce sám poctivě informoval ať své nadřízené, pokud jde o nemocnici, tak pokud jde o Městský soud v Praze, případně Krajský soud v Praze, o zahájení svého trestního stíhání, taktéž pak informoval o zahájení trestního stíhání jednotlivé soudce v kauzách, kde byl ustanoven jako znalec. Lze proto přisvědčit závěru svědka B [REDAKCE] syna žalobce, že celé trestní stíhání jednoznačně mělo na pověst a čest žalobce fatální vliv, když poté, co byl žalobce zproštěn skutku, který mu byl kladen za vinu, s ohledem na jeho věk a následné rozvinutí zdravotních problémů, již žalobce není schopen se v plné síle vrátit do výkonu znalecké činnosti a profesně v ní působit v tom rozsahu, jako před zahájením trestního stíhání. Soud uvádí, že bylo prokázáno lékařskými zprávami, že se na rozvoji zdravotních problémů žalobce, kterými částečně trpěl ještě před zahájením trestního stíhání, významně podílel stres, který beze sporu žalobce v průběhu trestního stíhání prožíval, jak potvrdil jeho syn, nejistota ohledně výsledku trestního stíhání a především ponížení autority žalobce, kterou trpěl. To vše vedlo k rozvoji četných zdravotních problémů žalobce pohybového ústrojí, které následně vyústily v sepsi a následnou hospitalizaci žalobce v nemocnici, a to i za situace, kdy tyto časově spadají do doby již po ukončení trestního stíhání žalobce. V průběhu trestního řízení bylo prokázáno, že žalobce neutrpěl na rozpadu rodinných vztahů, naopak rodina, jak bylo zjištěno, shodně pak i kolegové a přátelé žalobce podrželi, věřili v jeho nevinu, jak potvrdil jednak svědek B [REDAKCE] jednak svědkyně H [REDAKCE]. Lze však dospět k závěru, že došlo k poklesu příjmů žalobce, i když tyto specifikovány podrobně nebyly, ale s ohledem na znaleckou činnost, kterou žalobce nemohl po určitou dobu vykonávat, jistě i toto mělo na ekonomickou sféru žalobce nemalý vliv, a to i s ohledem na již zmiňovaný následný rozvoj zdravotních problémů, které částečně měly příčinnou souvislost s vedením trestního stíhání a které žalobci znemožňují plný výkon znalecké činnosti. Toto konec konců potvrdila i svědkyně H [REDAKCE] která spolu se svědkyní H [REDAKCE] potvrdila, že se již žalobce aktuálně přes vleklé zdravotní problémy znalecké činnosti tak, jako dříve, neúčastní.
21. S ohledem na všechny specifika projednávaného případu soud dospěl k závěru, že přiznané zadostiučinění 60.000 Kč, které žalovaná odůvodnila délkou trestního stíhání a za každý měsíc trestního stíhání poskytla žalobci 10.000 Kč, jednak neodpovídá judikatuře Nejvyššího soudu ČR, pokud jde o výpočet této částky, kterou není možno matematicky zdůvodnit pouze délkou trestního stíhání, když soud je při posouzení povahy a případné výše zadostiučinění vázán již shora citovaným judikátem Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 30 Cdo 2813/2011, ve kterém Nejvyšší soud konstatoval kritéria, ke kterým je nutno při odškodnění zadostiučinění za nemajetkovou újmu způsobenou nezákonným trestním stíháním zohlednit. Soud i v tomto případě vycházel z těchto kritérií a pokud jde o povahu trestní věci zohlednil skutečnost, že žalobce byl stíhán pro

přečin křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku, za něž mu hrozila trestní sazba odnětí svobody v délce až 2 let či zákaz činnosti za situace, kdy byl osobou bezúhonnou, nestíhanou ani pro přestupek. Pokud jde o délku trestního řízení, toto bylo již uváděno, celkem 6 měsíců, z toho cca 3 týdny pozastavení znalecké činnosti. Shora pak soud podrobně uvedl, na základě jakých důkazů dospěl k závažným následkům způsobených trestním řízením v osobnostních sférách poškozené osoby, tedy k negativním dopadům zahájení trestního stíhání do osobnosti člověka, které přetrvávají až do současné doby. S ohledem na skutečnosti shora uvedené pak soud dospěl k závěru, že adekvátní částka finančního zadostiučinění v předmětné věci činí 100.000 Kč, z tohoto důvodu pod výrokem I. žalobci přiznal zadostiučinění ve výši 40.000 Kč jako doplatek částky, která žalovanou nebyla v rámci předběžného projednání nároku uhrazena. K tomuto závěru soud dospěl především s ohledem na specifika projednávaného případu a zásadní fatální dopad trestního stíhání do cti a pověsti žalobce, a taktéž zdravotní a ekonomické sféry.

22. Pod výrokem II. pak soud zamítl požadavek na zaplacení další náhrady finančního zadostiučinění, které svou výši přesahuje částku již shora určenou.
23. Pod výrokem III. pak soud rozhodoval o náhradě nákladů řízení ve smyslu ust. § 142 odst. 3 o. s. ř., když rozhodnutí o výši plnění záviselo na úvaze soudu. Žalobce byl ve věci úspěšný, proto soud uložil žalované povinnost nahradit žalobci náhradu nákladů řízení sestávající se ze zaplaceného soudního poplatku 2.000 Kč a dále náhradu nákladů právního zastoupení dle vyhl. č. 177/1996 Sb., za tyto úkony právní služby: příprava a převzetí věci, podání žaloby, účast na jednání soudu 11. 12. 2018, 16. 5. 2018, 8. 8. 2019 a 10. 9. 2019 a závěrečný návrh žalobce, celkem tedy 7 úkonů právní služby à 3.100 Kč dle § 9 odst. 4 písm. a) ve spojení s § 7 vyhl., a 7x režijní paušál à 300 Kč za tytéž úkony právní služby podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu, to vše, vyjma soudního poplatku, zvýšené o 21 % řádně doloženého DPH advokáta, celkově tedy ve výši 30.798 Kč. Nad rámec uvedeného soud uvádí, že nepřiznal žalobci účtovaný úkon - písemná žádost k náhradě nemajetkové újmy zasílaná žalované z 27. 12. 2017, a to s ohledem na ust. § 31 odst. 4 OdpŠk., podle kterého poškozený nemá právo na náhradu nákladů zastoupení, které vznikly v souvislosti s projednáváním uplatněného nároku u příslušného úřadu.
24. Lhůta k plnění ve výroku I. i III. byla stanovena ve lhůtě 15 dnů dle ust. § 160 odst. 1 o. s. ř., část věty za středníkem ve lhůtě delší s ohledem na organizačně technické možnosti žalované plnit.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání **do 15 dnů** ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího ve třech vyhotoveních.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, lze navrhnout jeho výkon soudem nebo exekucí.

V Praze dne 10. září 2019

Mgr. Lucie Vítková, v.r.
soudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Hladíková.